

Ter verbetering van de bestaande situatie is in de eerste plaats noodig uitbreiding van het aantal tandartsen, door vermeerdering van het aantal instituten voor tandheelkundige opleiding (*Tijdschr. v. tandheelk.*, no. 4, 1946).

WINTERBUILEN BIJ PARIJSCHЕ SCHOOLKINDEREN GEDURENDE DEN WINTER 1944—1945. — Mej. TISSERAND heeft in December 1944 372 meisjes van 6 tot 18 jaar onderzocht op winterbuilen; 138 gevallen of 36.8 pCt. werden vastgesteld; dit is 15.8 pCt. méér dan in 1940 door RENAULT werd waargenomen. Van een tweede groep van 300 meisjes, onderzocht in Februari 1945, leden 172 of 57.3 pCt. aan winterbuilen. Bij de jongens kwam het euvel veel minder voor, namelijk bij 29.2 pCt. Het meest werd de bulleuse vorm waargenomen; twee localisaties: de knieën en de enkels worden in het bijzonder genoemd. 37 Patiëntjes werden behandeld met geconcentreerde oplossingen van vitamine D, slechts bij 1 werd succes verkregen, bij 33 had deze therapie geen enkel gevolg (*Arch. françaises de pédiatrie*, T. III, no. 1, 1946).

E. SLUITER

INGEZONDEN

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen

HET VOORKOMEN VAN AMENORRHOE IN HET VROUWENKAMP TE TANGERANG

Naar aanleiding van het artikel van de collegae HART en SCHELTEMA over het voorkomen van amenorrhoe in het vrouwenkamp te Tangerang (*N. T. v. G.* 29 Juni 1946) zij het mij veroorloofd op te merken, dat in het vrouwenkamp Tjihapit (Bandoeng) vele meisjes van 12—16 jaar nooit hadden gemenstrueerd of niet meer menstrueerden. Behalve de vermaering die algemeen was, trof dikwijls een infantiel gebleven lichaamsbouw. De begeleidende moeders waren meestal ook amenorrhoeisch. Meestal was dit begonnen met de interneering in Tjihapit, waar het in den aanvang vrij goed was, maar soms ook veel eerder tijdens de oorlogshandelingen op Java of tijdens de bezetting. Opmerkelijk was, dat sommige vrouwen daarbij duidelijk masculiene trekken toonden, anderen sterke vetafzetting kregen in het gebied der heupen. Bijzondere klachten had men niet. Dit feit is eveneens opgemerkt door een onzer vrouwelijke collegae die in een concentratiekamp in Duitsland is geweest.

Na de 1e bevrijding — dus van de Japansche onderdrukking — waaraan in vele kampen enkele weken van beter eten vooraf waren gegaan, kwamen in Semarang toch nog vele vrouwen, die reeds weer in huwelijksgemeenschap leefden, klagen over blijvende amenorrhoe. Het vastleggen van de beteekenis der „kampamenorrhoe”, zeker geen nieuwe ontdekking, zou zeer veel aan waarde winnen indien ook iets blijken zou van steriliteit in de eerste maanden na de bevrijding. Nu zal de beoordeeling daarvan samenhangen met den toestand waarin de echtgenooten uit de mannenkampen terugkeerden. Uit enkele zeer betrouwbare uitlatingen uit mij goed bekende kinderrijke gezinnen waar men reeds lang de huwelijksgemeenschap weer had op gevat is wel naar voren gekomen, dat tot groote verbazing der huwelijks-partners een steriliteit bestond die maanden lang heeft aangehouden.

Baarn, 3 Juli 1946

Dr. D. P. R. KEIZER, *kinderarts*
Ex kamparts Tjikoeda patenh. Tjihapit
Tjident, St. Vincentius, Carolus Ziekenhuis
Ex Rapwi-arts Semarang

ONGEWONE OORZAAK VAN FLUOR ALBUS

Wij mogen collega DE BOS KUIL dankbaar zijn voor zijn mededeeling over een ongewone oorzaak van fluor albus.

Reeds jaren geleden waarschuwde de Nederlandsche Gynaecologische vereeniging